

[Christiani.]

en vis Sorg — det Faktum, at en Række af vore mest betydningsfulde overordnede Pladser var besat ikke med Teknikere, som man skulde tro var mest kvalificerede til dem, men fortrinsvis med Søofficerer. Jeg kan nævne, at paa et vist Tidspunkt var Direktøren for Store nordiske Telegraf-selskab, Generaldirektøren for Burmeister & Wain, Direktøren for Københavns Havn og Direktøren for Det Forenede Dampskibs-Selskab Kommandører i Marinen, medens Direktøren for Frihavnen var Kaptajn i Marinen.

Jeg vil spørge de ærede Medlemmer i dette høje Ting, om de nogen Sinde har gjort sig den Ulejlighed at tænke over, hvad Aarsagen egentlig var til, at man til disse Stillinger, der dog væsentlig set var af teknisk Art, valgte netop Søofficerer. Det ligger simpelt hen i, at Søofficererne gennem et indgaaende Kammeratskab har faaet en disciplinær og social Opdragelse som ikke nogen anden Stand i dette Land... (Afbrydelse)..... nej, det har de nu ikke, og det har derfor vist sig, at Søofficererne har været brugelige i netop saadanne store og administrative Stillinger, hvor vi Teknikere, der har det faktiske Grundlag for at kunne bestride de tekniske Omraader, egentlig hørte hjemme.

Jeg er ganske klar over, at den højtærede Undervisningsminister har Ret, naar han siger, at han har truffet baade Husmands- og Arbejdersønner, hvis Optræden vidner om den højeste Kultur. Ja, det har vi alle, og det skal jeg ikke paa nogen Maade benægte; men jeg vil kun sige, at det har ikke været helt let for disse Mennesker ud fra de Forudsætninger, de har haft, at erhverve sig den Kultur, som de efterhaanden har faaet, og det havde været noget lettere, hvis man havde hjulpet dem noget mere med det i deres Ungdom, end man maaske har gjort.

Jeg maa stadig væk mene, at det Opdragelsesmoment, som er knyttet til Samværet i Gymnasiets øverste Klasser, er af en vis Betydning, netop for saadanne unge Mænd. Ogsaa af denne Grund kunde jeg ønske den paagældende Adgangseksamen afskaffet.

Naar den højtærede Undervisningsminister yderligere talte om Forholdene i andre Lande, vil jeg gerne sige, at jeg nævnte ikke Tyskland, fordi Forholdene dér i de senere Aar, ja, lige siden 1906, i Virkeligheden har staaet foran en Nydannelse. Fra 1906—14 overvejede man en Omordning af de tekniske Skolers Undervisning, og fra 1926 er dette Spørgsmaal igen taget op.

Der er for nylig hjemkommet tyske Profesorer fra Amerika, som har studeret de Arbejdsplaner, man har ved de tekniske Højskoler derovre. De har udtalt, at „vi i Tyskland maa gaa frem paa lignende Maade“. De ønsker dér at fuldende Studiet paa 8 Semestre, og de siger, at dette er ikke muligt, medmindre Tiden tages i Agt fra allerførste Begyndelse.

Her er det rigtigt, som den højtærede Undervisningsminister sagde, og hvad jeg aldrig har tænkt paa at benægte, at alle de mange Laboratorieøvelser og den tilhørende Undervisning i Tegning er selvfølgelig bunden. Men det, som er det vanskelige, det er de første Aars Undervisning i de strengt teoretiske Fag. Det er umaadelig svært at være med her, og mange af de studerende kan det heller ikke. Hvad kan det hjælpe, at Direktøren for Polyteknisk Læreanstalt retter en Anmodning til de studerende om endelig at møde til Timerne, for saa kan de sagtens følge med, de gør det ikke alligevel, de gaar hurtigst muligt til Manuduktører, og de beskæftiges altsaa dér med at faa disse mere vanskelige Ting banket ind i Hovedet paa sig —. Hvad der sker med dem, sker f. Eks. ogsaa med de unge Mennesker, som studerer til første Del af lægevidenskabelig Eksamen, det foregaar ogsaa med Manuduktører.

Nu vil maaske den højtærede Undervisningsminister sige, at det kan maaske være meget godt, men det vil koste mange Penge. Dertil vil jeg gerne sige, at det gør det ogsaa, saadan som det er nu. Det er store Beløb, som maa anvendes af Forældrene til Manuduktion, og jeg er ikke i Tvivl om, at hvis Læreanstalten vilde paatage sig en noget udvidet Omsorg for og Kontrol med de unge, vilde det kunne gøres langt billigere for Forældrene end nu ved at sætte Kontingentet op, som nu er meget ringe, og det samme kunde eventuelt ogsaa gøres ved Universitetet, saa kunde der oprettes de nødvendige Fripladser for dem, der ikke har Raad til at betale, hvad Undervisningen koster.

Hermed skal jeg forlade dette i øvrigt saa omfattende og interessante Emne og slutte med at sige et Par Ord til den højtærede Statsminister.

Den højtærede Statsminister sagde til mig, at det var et besynderligt Forslag, jeg kunde fremkomme med, at jeg virkelig kunde sige i dette høje Ting, at den højtærede Statsminister skulde staa op og sige, at Tiden var moden til en à jour-Føring af Lønningerne. Jeg henviser her til de faktiske Oplysninger, jeg allerede har givet